

Z NAŠICH REVUÍ

Vojenské technické zprávy.

Ročník V. (1929), čís. 1.

Nový ročník zahajuje stať pplk. ing. Wagenknecht o kulometu ráže 2 cm. Je to navázání na články v minulých ročnících Voj. techn. zpráv, o nichž jsem podal v náležitý čas obsáhlou recenzi v těchto sloupcích. Tehdy, bylo to v čís. 2. r. 1925, zastával pplk. ing. Wagenknecht názor, že

pro pěchotu nelze zavést jako doprovodnou zbraň zbraň jedinou, nýbrž dvě, a to: minomet ráže kolem 7 cm a těžký kulomet ráže kolem 2 cm.

Autor uvádí nejprve výpočty váhy střely 2 cm kulometu při požadované počáteční rychlosti 800 až 900 m/sek., jakož i průbojnost 2 cm granátu a vyvozuje všeobecně, že ráže 2 cm je mez, u které lze ještě očekávat bezvadnou funkci mechanismu.

Dále se zabývá konstrukcí lafety, t. j. aby vyhovovala pro přímou střelbu na cíle v terénu a střelbě na vysoké cíle vzdušné. Vypočítává účinky sil na lafetu a dochází k tomu závěru, že by bylo nejvýhodnější zavést tyto lafety: polní jednoduchou pro přímou a nepřímou střelbu na cíle v terénu, a dvě lafety protiletadlové jednak pro obranu menších objektů (pevně instalované těžké kulomety), jednak pro obranu armády v bojovém pásu (pohyblivé kulomety). Pro pohyblivé kulomety navrhuje lafetu pojezdovou, jak jest ji používáno v Spojených státech.

Uvádí, že bude-li všeobecně uznána potřeba protiletadlové obrany armády v poli těžkými kulomety, bylo by v zájmu jednotnosti výzbroje pěchoty účelné použití jen 2 cm kulometů na pojezdných lafetách. Zbraň by byla umístěna na jednoosém nebo dvouosém podvozku, nesoucím na zvláštním nosiči kulomet. Tento nosič by se pohyboval v kruhu na kuličkách a byl by opatřen sedátkem pro obsluhu.

Mjr. Mahr píše o zvukoměrném zhodnocení s užitím matematických pouček Gausových a Bertotových.

O záchranných pracích stroj. praporu při stavební katastrofě na Poříčí

píše škpt. ing. Boháč. Tehdy strojní a elektrotechnická rota, které autor velí, byla v půl hodiny po oznámení katastrofy na místě a strojními vrtačkami prosekala otvory a zachránila dva zasypané dělníky.

Hlídkka letecká přináší recenzi o vývoji konstruktivního materiálu používaného k stavbě voj. letounů v Spoj. státech. Uvádí složení chromomolybdenové oceli pro trubky a její vlastnosti, dále používání hliníku, zejména pro konstrukci vrtule a pojednává o ochranně kovových součástí proti rezavění.

Dále je tu recenze článku uher. kapitána o leteckém průmyslu v Rakousko-Uhersku za války. Jsou tu vypočteny početní stavy arsenálu a továrny, které pracovaly pro letecký průmysl. Motorové továrny vyráběly roku 1917 průměrně 125 motorů měsíčně, ale ztráty činily 450—500 strojů. Vrchní armádní velitelství pomýšlelo zvýšiti početní stav letectva ke konci války na 1000 letadel, což by bylo vyžadovalo 2 a 1/2 násobné výkonnosti průmyslu a 20.000 nových dělníků.

Hlídkka zbrojní přináší recenze z Army Ordnance o hlavních ručních zbraních z nerezavějící oceli.

Mjr. ing. Vladimír Hájek.

Z CIZÍCH REVUÍ

a) *Revues francouzské.*

Revue d'Infanterie.

Červen 1928, čís. 429.

Plk. Béranguier: Výcvik záložníků.

Autor konstatuje, že se vzhledem ke zkrácení presenční služby a zavedení velmi rozmanité výzbroje a různorodého materiálu dostává vojnům jen dosti povrchného individuálního výcviku a že je proto nejvyšší nutné, aby vojín v záloze byl při cvičeních v tomto výcviku zdokonalován.

Dříve byl individuální výcvik záložníka vedlejší, hlavní byl výcvik kolektivní. Dnes je tomu naopak.

Každý záložník má býti cvičen jen v tom, co bude zastávat za mobilisace. Každý den musí se cvičiti v přesné střelbě z pušky. Kulometníci musí rovněž konati ostrou střelbu.

Pokud jde o kolektivní výcvik, mají se se záložníky konati cvičení výhradně v svazku praporu. Manévr ve vyšších svazcích má mrtvá údobí, při nichž je záložník nečinný.

Potom podává autor program výcviku vojnů a poddůstojníků a program výcviku záložních důstojníků. V programu prvním obsaženo je i cvičení v užívání masky; všichni musí kromě toho projíti plynovou komorou.

Aby se výcvik dál hladce, nutno utvořiti výcvikové jednotky, v nichž by záložní mužstvo bylo pod velením aktivních velitelů.

Kapitán Laffargue: Studie postupu pěchoty v dělové palbě.

Autor probírá velmi podrobně a po všech stránkách způsob postupu pěchoty v dělové palbě a navrhuje cvičení, která by bylo třeba vykonati pro postup v různých druzích terénu, při přecházení odkrytých míst, překračování hřbetů, procházení dělostřeleckou přehradou atd. (Pokračování.)

Kapitán Bernard: Všeobecný předpis o tělesné výchově. Autor analyzuje nový francouzský předpis o tělesné výchově, podává jeho genesi a promlouvá o metodě tělesné výchovy, jak je zavedena ve Francii a